

Європа прокинулася, об'єдналася та стала ефективною як ніколи Рік по тому..

Європейський Союз несподівано прокинувся від сну, в якому він був зосереджений насамперед на досягненні своїх внутрішніх цілей.

Російська агресія в Україні, тобто повернення війни на європейський континент, змусила його відреагувати.

І він зробив це з неочікуваною швидкістю. Євросоюз взявся до роботи в умовах, які ніхто не міг собі уявити ще за кілька днів до 24 лютого 2022 року.

Він ухвалив одноголосно десять пакетів санкцій, що стосуються 1 484 фізичних та 212 юридичних осіб.

Спільно прийняті надзвичайні заходи, спрямовані на розрив численних енергетичних відносин з Росією, мали негайний ефект, що дозволило, наприклад, за кілька місяців зменшити залежність від Росії з майже 50% до менш ніж 10% у газовому секторі.

Підтримка України була потужною та не викликала жодних серйозних розбіжностей. Були виділені понад 67 мільярдів євро, в тому числі 12 мільярдів євро на військову допомогу.

Європа прийняла понад 8 мільйонів біженців, майже 5 мільйонам з них був наданий статус тимчасового захисту відповідно до виняткового рішення європейців, ухваленого ще в березні 2022 року.

Європейський союз та його держави-члени продемонстрували, що вони можуть працювати з НАТО в оновленому форматі, розпочавши при цьому оборонні ініціативи, які донедавна було неможливо собі уявити. Взаємодоповнюваність між двома інституціями спрацювала бездоганно.

Перед обличчям російської агресії європейцям вдалося бути "розумними за двох". Їхня мета зрозуміла: відмовити будь-яку європейську політичну силу порушувати закон, свої зобов'язання та кидати виклик міжнародно визнаним кордонам. Нічого більше. Вони цілком слушно зосереджуються на цій меті, яка є екзистенційним досягненням як для побудови Європи, так і для майбутнього багатосторонніх відносин у світі.

Можливо, саме тому Генеральна Асамблея ООН нещодавно втретє засудила Росію 131 голосом, що становить 73% від загальної кількості країн-членів. Проти вимоги вивести окупаційні війська виступили лише 7 диктаторських режимів.

Що стосується тих країн, що боязливо чи лицемірно утрималися, то їхня позиція не є визначальною. Європейська позиція, заснована на повазі до суверенітету держав та свободи народів, знаходить розуміння та підтримку серед переважної більшості країн світу, що суперечить корисливій риториці пропагандистів про новий поділ світу.

Альянс демократій, який обстоює повагу до міжнародного права та дотримання договорів, до організованих та стабільних міжнародних відносин, не є ізольованим, всупереч "нарративу" порушників зазначених принципів.

Прикро, що велика країна, член Ради Безпеки, повинна ізолювати себе аж до виключення або виходу з усіх великих організацій, ризикуючи стати ізгоем міжнародного життя. Але це є доказом того, що європейський меседж, особливо щодо прав людини, демократії та верховенства права, залишається універсальним та непохитним.

Можна багато сперечатися про єдність чи ефективність Європейського Союзу. Це локальна особливість, частина занепадницького дискурсу, модного на Заході. Але, окрім того, що це завжди підштовхує нас робити краще, ми не можемо приховати той факт, що європейці продемонстрували, цього разу в надзвичайній ситуації, справжню ефективність, єдність та спільну волю, які досі рідко траплялися.